

Oğlan ve Küçük Kurbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kurbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Her sabah oğlan evinin yakınındaki gölete yürürdü. Kırmızı kova şapkasını ve parlak sarı yağmur çizmelerini giyerdi. Mavi tişörtünün üstünde bir kurbağa resmi vardı. Cebinde küçük bir defter taşırdı. Kurbağaları izlemeyi çok severdi. Gölet onun en sevdiği yerdı. Yağmur da olsa güneş de, her gün gelirdi.

Oğlanın açık kahverengi teni ve dağınık siyah saçları vardı. Burnunda çiller vardı ve gülümsediğinde küçük bir boşluk görünürdü. Sabırlı ve nazıktı. Suyun kenarında hiç kıpırdamadan otururdu. Defterine kurşun kalemle yazardı. Kurbağaları çizer ve sayardı. Her kurbağayı beneklerinden tanırdı.

Bir kurbağa minicikti, neredeyse bir başparmak kadardı. Parlak yeşil derisi ve kocaman altın rengi gözleri vardı. Karnı soluk sarıydı. Uzun, yay gibi arka bacakları ve küçük koyu benekleri vardı. Oğlan ona Küçük Kurbağa derdi. Küçük Kurbağa utangaç ama meraklıydı. Bir yaprağın arkasından oğlana bakardı. Oğlan sessizce beklerdi.

Oğlan her gün Küçük Kurbağa'yı izlemeye gelirdi. Onun yüzdüğünü ve zıpladığını görürdü. Nilüfer yapraklarının altına saklandığını görürdü. Uzun diliyle böcek yakaladığını görürdü. Her şeyi defterine yazardı. "Kurbağaların temiz suya ihtiyacı var," diye yazdı. "Saklanmak için bitkilere ihtiyaçları var. Yemek için böceklere ihtiyaçları var." Küçük Kurbağa'nın resmini çizdi.

Bir sabah oğlan bir sorun gördü. Su bulutlu ve gri görünüyordu. Kenarda çöpler yüzüyordu. Bir plastik poşet, bir kutu ve kâğıt ambalajlar. Kurbağalar endişeli görünüyordu. Küçük daireler çizerek yüzüyorlardı. Küçük Kurbağa bir taşın altına saklandı. Oğlan üzüldü. "Ne oldu?" diye fısıldadı. "Bu iyi değil."

Oğlan göletin etrafında yürüdü. Kıyılarda daha çok çöp gördü. Daha az nilüfer yaprağı gördü. Kurbağaların yüzecek ve saklanacak daha az yeri vardı. Daha az yerleri varmış gibi görünüyordu. Oğlan defterini açtı. "Gölet kirleniyor. Kurbağaların yardıma ihtiyacı var," diye yazdı. Küçük Kurbağa'ya baktı. "Sana yardım edeceğim," dedi.

Oğlan komşusu Bayan Lee'ye gitti. Bayan Lee kısa ve tombuldu, gümüş saçları düzgün bir topuz yapılmıştı. Yuvarlak gözlükleri bir zincirle boynunda asılıydı. Lila bir hırka ve uzun çiçekli bir etek giymişti. Dost canlısı ve bilgeydi. "Bayan Lee," dedi oğlan, "gölet kirli ve kurbağalar üzgün. Yardım eder misiniz?" Bayan Lee gülümsedi. "Elbette," dedi.

Bayan Lee dikkatle dinledi. Oğlanın defterine baktı. "Haklısın," dedi. "Kurbağaların yaşamak ve büyümek için temiz suya ihtiyacı var. Yardım edebiliriz. İnsanlara öğretmek için tabelalar yapalım." Oğlanın gözleri parladı. "Tabelalar mı?" diye sordu. "Evet," dedi Bayan Lee. "Herkesin göleti temiz tutmasını söyleyen rengârenk tabelalar. Onları göletin etrafına koyabiliriz."

Oğlan ve Bayan Lee malzemeleri topladı. Karton, boya ve fırçalar buldular. Oğlan altın gözlü büyük yeşil bir kurbağa boyadı. "Göleti temiz tutun! Burada kurbağalar yaşıyor!" diye yazdı. Bayan Lee nilüfer yapraklarıyla mavi bir gölet boyadı. "Lütfen çöpünüzü eve götürün," diye yazdı. Beş rengârenk tabela yaptılar. Her tabelada bir resim ve bir mesaj vardı.

Ođlan ve Bayan Lee tabelaları göletin etrafına koydular. Onları tahta çubuklarla toprađa sapladılar. Tabelalar parlak ve neşeliydi. İnsanlar durup onları okudu. Bazıları başını salladı. Bazıları gülümsedi. Ođlan gurur duydu. Tabelaların yardımcı olacağını umdu. Göletin yeniden temiz olacağını umdu.

Ertesi gün harika bir şey oldu. Komşular gölete geldi. Eldiven ve torba getirdiler. Çöpleri topladılar. Bayan Lee herkesi düzenledi. "Yardım ettiğiniz için teşekkürler," dedi. Oğlan da katıldı. Bir plastik poşet aldı. Çöp torbasına koydu. Herkes birlikte çalıştı. Gölet daha iyi görünmeye başladı.

Çöpler gittikten sonra komşular suyu temizledi. Kirli yaprakları çıkarıp temiz su eklediler. Yeni nilüfer yaprakları diktiler. Oğlan kurbağaları izledi. Daha özgürce yüzüyor gibiydiler. Küçük Kurbağa bir nilüfer yaprağına zıpladı. Kocaman altın gözleriyle oğlana baktı. Oğlan gülümsedi. "Rica ederim," diye fısıldadı.

Haftalar geçti ve gölet değişti. Su berrak ve temiz oldu. Nilüfer yaprakları sık ve yeşil büyüdü. Kurbağaların yüzecek ve saklanacak birçok yeri vardı. Küçük Kurbağa biraz büyüdü. Artık bir ailesi vardı. Oğlan suda minik iribaşlar gördü. Defterine "Gölet yeniden sağlıklı. Kurbağalar mutlu," diye yazdı.

Oğlan kurbağaları izlemeye devam etti. Defterine yazmaya devam etti. Kurbağaların yaşamak ve büyümek için temiz suya ihtiyacı olduğunu öğrendi. Tabelaların insanlara öğretebileceğini öğrendi. Komşuların yardım edebileceğini öğrendi. Bayan Lee ona yeni bir defter getirdi. "Sen kurbağaların iyi bir dostusun," dedi. Oğlan gülümsedi, aralıklı dişleriyle gülümsedi.

Bazen gölete ziyaretçiler gelirdi. Tabelaları görür ve kurbağalar hakkında bilgi edinirlerdi. Çöplerini eve götürmeyi hatırlarlardı. Oğlan kurbağa yardımcısı olarak tanındı. Bundan rahatsız olmadı. Mutluydu. Küçük Kurbağa da mutluydu. Gölet bütün kurbağalar için mutlu bir yuvaydı.

Ođlan hâlâ her gn gleti ziyaret ediyor. Kırmızı kova řapkasını ve sarı yağmur çizmelerini giyiyor. Defterini taşıyor. Sessizce oturup izliyor. Kçük Kurbađa hâlâ bir yaprağın arkasından bakıyor. Glet temiz ve hayat dolu. Ođlan kçük ellerin bile byk bir fark yaratabileceğini biliyor. Ve bu onu glmsetiyor.